

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 36. Status Regni Neapolitani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

ctum rati: & quanquam vivus mira-
 cula non ediderat, plurima dicebantur
 facta, ut primum humatus fuerat, per
 multos non dies tantum, verum etiam
 annos. Inde Clementis causæ accessit
 nova species æquitatis: quia permulti
 credebant Deum ipsum comprobare il-
 lam patrando tot miracula rogatu Sancti,
 qui Clementem agnovisset Papam legiti-
 mum.

§. XXXVI.

Status regni Neapolitani.

Carolus de Pace in Hungariam profi-
 ciscens Neapoli reliquit Reginam
 Magaritam suam conjugem ex eadem fa-
 milia Andegavensi-Sicula, duosque libe-
 ros suos Ladislaum, & Joannam. Mar-
 garita Caroli mortem eodem mense Fe-
 bruario an. 1386 edocta mox Ladislaum
 decennem proclamari Regem curavit.
 Sed Papa Urbanus Caroli viduæ ac libe-
 ris, sicut ipsi adversus perstitit usque adeo,
 ut ei sepulturam ecclesiasticam pertinaci-
 ter denegaret, insistens censuris Nuceriæ
 in eum pronunciatis, per quas contende-
 bat regnum Siculum seu Neapolitanum
 ad se rediisse ut Papam & Dominum ju-
 re supremo præditum. Præterea Regina
 diffidebat a Senatu Neapolis, ita, ut civi-
 tas Urbanum inter & illam divisa esset.

Cle-

Sæcul. XIV.

A. C. 1387.1

Fyoi. 3. vol.

c. 100.

Th. Niem.

c. 64.

Sæcul. XIV.
A. C. 1387.

Clemens per hanc occasionem volebat Neapolim familiæ Andegavensi reddere, sicque suis iterum adungere partibus. Huc adhibuit Ottonem Brunsvicensem Tarenti Principem, Reginae Joannæ maritum ultimum, a Carolo de Pace captum an. 1381, ac triennio post per Britones liberatum, ductumque Avenionem. Persuasit ei Clemens, ut rediret Neapolim, & factionem parvuli Regis Ludovici II confirmaret per amicos suos, præsertim per Thomam Severinofanensem.

Sup. s. 5.
Th. Niem.
c. 60. 62.
Vitæ PP.
p. 1128.

Rayn. 1387.
n. 1. ex Pignat.

Postquam Calendis Julii an. 1387 ad pomeria Neapolis advenerunt, Senatus partes Regis Ludovici suscepit ea conditione, ut milites parvo duntaxat numero, & cibaria emendi causa intrarent urbem.

Ughel. to. 6.
p. 207.

Neapolitanus Archiepiscopus Urbano studens vocabatur Nicolaus Zanafius (ab aliis perperam dictus Guindazus) patria Cremonensis, ac celeberrimus Jurisconsultus. Cum esset Brixianus Episcopus, Neapolim ab Urbano missus Caroli de Pace juramentum exceperat Calendis Maji an. 1381. Sequenti anno factus Archiepiscopus Beneventinus, post biennium Neapolim translatus est mortuo Ludovico Bevenuto, quem Urbanus VI Bernardo partium Clementinarum fautori suffecerat, ut memoravimus. Nam ex quo schisma cœptum est, Ecclesiæ multæ duos habebant

Sup. s. 1.

bebant Præfules, qui se illarum Episcopos eodem tempore dicebant.

Sæcul. XIV.
A. C. 1387.

Nicolaus, inquam, Zanafius an. 1387 Neapolitanum possidens archiepiscopatum ægerrime ferebat Ottonis Brunsvicensis opera parvulum Ludovicum Andegavensem agnosci Regem. Cum Abbate Severinofanensi, aliisque Sacerdotibus Urbano addictis per urbem ibat, ut populi studium erga Regem Ladislaum foveret. Sed capti a factione adversa, & affecti vulneribus per terram raptabantur. Sub vesperum arma fumebat tota civitas: fiebat pugna: vincebant Urbani partes. At Nonis Julii duæ triremes ex Provincia Ludovici copiis afferentes stipendia cogebant Margaritam suis cum liberis ex arce Ovo postridie Cajetam fugere, *Th. Niem. c. 63.* ubi multos per annos in magna hærebant inopia.

Cum sic superior evasisset Ludovici factio; Clemens permisit, ut militis remunerandi causa templorum supellex ar- gentea venderetur: quod septem abhinc annos in gratiam Caroli de Pace Urbanus concesserat. Hic tunc agebat Lucae: ubi quidam Germaniæ Principes eum secreto per Oratores, ut Ecclesiæ concordiam redderet, urgebant offerentes subsidia, quæ opus forent, omnia, itineris sumptus, & loca habendis cum Clemente colloquiis idonea. Sed operam ludebant,

S. Ant. tit. 22 c. 2. §. 14. Sup. §. 1. Th. Niem. c. 66.

Sæcul. XIV. bant, Urbano semper dicente se Papam
 A. C. 1387. verum esse, nec id vocandum in du-
 bium.

Rayn. n. 1.
 2. 3.

Tam procul aberat, ut ad ullam contro-
 versiae compositionem cum Clemen-
 te descenderet, ut 29 Aug. hoc anno
 1387 novas contra eum litteras ederet
 cunctis Episcopis inscriptas: ubi jactis in
 eundem multis conviciis universos Prin-
 cipes Catholicos, & generatim Christianos
 omnes ad tuendam causam Ecclesiae,
 nempe suam hortabatur, & sacris pro
 Palæstina pugilibus concedi solitam no-
 xarum veniam plenam spondebat iis om-
 nibus, qui crucem induerent, unius anni
 spatio militarent, aut pecuniam contri-
 buerent ad sumptus belli contra schisma-
 ticos. Harum vero litterarum effectum
 nullum cernimus: e contrario Clementis
 agnitio insigniter hoc anno propagata fuit.

§. XXXVII.

*Joannes Arragonum Rex Clementis
 partes suscipit.*

Rex Arragoniae Petrus Officiosus, post-
 quam annos amplius quinquaginta
 regnaverat, septuaginta quinque natus
 Barcinone 5 Jan. de vita exiit. Perman-
 serat medius Urbanum inter & Clemen-
 tem: etsi instante Petro Lunio Cardinali
 Clementis in Hispania Legato Romæ, &
 Ave-

*Indic. Ar-
 rag. p. 250.*
Rayn. n. 10.